

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supreme Court (Irlanti) on esittänyt 14.3.2024 – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on MA

(Asia C-202/24, Alchaster ⁽¹⁾)

(C/2024/3592)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supreme Court

Rikosoikeudenkäynnin syytetty pääasiassa

MA

Ennakkoratkaisukysymys

- 1) Jos luovuttamista pyydetään 30.12.2020 ⁽²⁾ tehdyn kauppaja- ja yhteistyösopimuksen (joka sisältää 13.6.2002 ⁽³⁾ tehdyn puitepäätöksen säännökset eurooppalaiseen pidätysmääräykseen perustuvasta henkilöiden luovuttamisesta) nojalla terroritekoja koskevien syytteiden nostamiseksi ja jos asianomainen henkilö vastustaa luovuttamista sen perusteella, että tällöin rikottaisiin Euroopan ihmisoikeussopimuksen 7 artiklaa ja perusoikeuskirjan 49 artiklan 2 kohtaa, koska käyttöön on otettu lainsäädäntötoimenpide, jolla muutetaan vapausrangaistuksen osaa, joka on suoritettava vankilassa, ja ehdonalaiseen vapauteen pääsyä koskevia järjestelyjä ja joka on hyväksytty sen väitetyn rikoksen tekoajankohdan jälkeen, jonka vuoksi hänen luovuttamistaan pyydetään, ja jos seuraavat ehdot täyttyvät:
 - a) pyynnön esittänyt valtio (tässä tapauksessa Yhdistynyt kuningaskunta) on Euroopan ihmisoikeussopimuksen sopimuspuoli ja panee Euroopan ihmisoikeussopimuksen täytäntöön kansallisessa lainsäädännössään ihmisoikeuksista vuonna 1998 annetun lain (Human Rights Act, 1998) mukaisesti,
 - b) Yhdistyneen kuningaskunnan tuomioistuimet (Yhdistyneen kuningaskunnan Supreme Court mukaan luettuna) ovat katsoleet, että kyseisten toimenpiteiden soveltaminen vankeihin, jotka suorittavat jo tuomioistuimen määräämää rangaistusta, on Euroopan ihmisoikeussopimuksen mukaista,
 - c) kuka tahansa henkilö, myös luovutettu henkilö, voi tehdä valituksen Euroopan ihmisoikeustuomioistuimelle,
 - d) ei ole perusteita katsoa, että luovuttamispyynnön esittänyt valtio ei panisi täytäntöön Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen ratkaisua,
 - e) tuomioistuin on vakuuttunut siitä, ettei ole osoitettu, että luovuttamiseen liittyisi todellinen vaara siitä, että Euroopan ihmisoikeussopimuksen 7 artiklaa tai perustuslakia rikottaisiin,
 - f) ei ole väitetty, että perusoikeuskirjan 19 artikla olisi esteenä luovuttamiselle,
 - g) perusoikeuskirjan 49 artiklaa ei sovelleta rikosoikeudenkäyntiin tai rangaistusten määräämiseen,
 - h) ei ole väitetty, että on syytä uskoa, että Euroopan ihmisoikeussopimuksen 7 artiklan ja perusoikeuskirjan 49 artiklan soveltamisen välillä olisi merkittävää eroa,

onko tuomioistuimella, jonka päätökseen ei voida hakea muutosta SEUT 267 artiklan kolmannessa kohdassa tarkoitettulla tavalla, ja kun otetaan huomioon perusoikeuskirjan 52 artiklan 3 kohta ja keskinäiseen luottamukseen velvoittava periaate jäsenvaltioiden ja niiden valtioiden välillä, jotka ovat velvollisia soveltamaan kauppaja- ja yhteistyösopimuksen nojalla eurooppalaista pidätysmääräystä koskevia säännöksiä henkilön luovuttamiseksi, toimivaltaa päätellä, että etsitty henkilö ei ole osoittanut, että on olemassa todellinen vaara siitä, että hänen luovuttamisellaan rikottaisiin perusoikeuskirjan 49 artiklan 2 kohtaa, vai onko tällainen tuomioistuin velvollinen suorittamaan lisätutkimuksen, ja jos on, mikä on tällaisen tutkimuksen luonne ja laajuus?

⁽¹⁾ Tämän asian nimi on kuvitteellinen nimi. Se ei vastaa oikeudenkäynnin minkään asianosaisen todellista nimeä.

⁽²⁾ EUVL 2021, L 149, p. 10.

⁽³⁾ EUVL 2002, L 190, p.1.